

GŁOS NARODU

**REDAKCJA
i ADMINISTRACJA**
Kraków.
ul. św. Krzyża L. 11

TELEFONY:
Redakcja . . . 101-90
Administracja . 133-44

Konto P. K. O. 415.730
Kraków Nr.

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą	Redakcja niezamówionych artykułów niezwraca i nie honoruje listów nieopłaconych nie przyjmuje. Za każdą zmianę adresu 50 gr. Redakcja przyjmuje strony od godz. 11 do 18.
	z odnośnikiem	bez odnośnika			
Miesięcznie	5- zł.	4-50 zł.	5- zł.	8- zł.	

Rok XLIV

Kraków, poniedziałek, dnia 31 maja 1937 r.

Nr 147.

Przed wznowieniem rozmów w sprawie Locarna II

Londyn, 30. 5. (PAT). Ze źródeł angielskich w Genewie donoszą do Londynu, że rozmowy między ministrami Delbos, Edenem i Spaakem doprowadziły do całkowitego uzgodnienia planu, dalszych rozmów locarneskich między Wielką Brytanią, Francją i Belgią. Ministrowie spraw zagranicznych tych trzech mocarstw porozumieili się co do tego, że minister Eden ma być jednym i wyłącznym inicjatorem rozmów z Berlinem i Rzymem, celem przedyskutowania możliwości zawarcia nowego układu, któryby zastąpił dawny traktat locarneski. Trzej ministrowie uzgodnili mieli w Genewie, również w jaki sposób bezpieczeństwo zachodniej Europy wynikające z zawarcia ewentualnego nowego układu pogo-

dzić z zapewnieniem bezpieczeństwa w Europie wschodniej. W Londynie spodziewają się, że min. Eden, który dziś wieczorem powrócił samolotem z Genewy, omówi sytuację między narodową z nowym premierem Neville Chamberlainem i przedstawi wyniki genewskich rozmów z Delbossem i Spaakiem nowemu gabinetowi brytyjskiemu. Minister Eden wkrótce prawdopodobnie podejmie ponownie próbę rozmów z rządem niemieckim na temat możliwości zawarcia nowego układu bezpieczeństwa w zachodniej Europie. W międzyczasie jednak odbędzie się w Genewie posiedzenie prezydium międzynarodowej konferencji rozbrojeniowej, na której Wielka Brytania reprezentowana będzie przez parla-

mentarnego podsekretarza stanu do spraw zagranicznych lorda Cranborne. Na porządku dziennym obrad znajduje się sprawa ogłaszania budżetów wojskowych i planów zbrojeń. Prezydium konferencji dobrojeniowej jak przypuszczają w politycznych kołach brytyjskich zapewne wróci się także do rządów nie reprezentowanych w Genewie o zaakceptowanie zasady ogłaszania budżetów wojskowych i programów zbrojeń. W londyńskich kołach międzynarodowych oczekują, że Niemcy, aby dać dowód swej dobrej woli przyjmą ze swej strony propozycję Genewy, co znacznie ułatwiłoby min. Edenowi nawiązanie z Berlinem rozmów na temat nowego układu o bezpieczeństwo zachodniej Europy.

Hołd pamięci bohaterskich lotników amerykańskich

Lwów, 30. 5. (PAT). Na Cmentarzu Obrońców Lwowa odbyła się dziś tradycyjna uroczystość oddania hołdu pamięci 3 amerykańskich lotników, którzy w r. 1920 w wojnie polsko-bolszewickiej polegli w eskadrze im. Tadeusza Kościuszki. Uroczystość zgromadziła na cmentarzu Obrońców Lwowa przedstawicieli władz rządowych, wojskowych, miasta, związków kombatanckich oraz tłumy publiczności i młodzieży szkolnej.

Bombardowanie centrum Madrytu

Madryt, 30. 5. (PAT). Agencja Havasa donosi: Artyleria powstańcza bombardowała dziś rano od godz. 5 do 8 centralne dzielnice Madrytu. Kilkanaście pocisków upadło również na dzielnice Cuatro Caminos i Estrecho, położone na północy stolicy. Są liczni zabici i ranni. W dzielnicy Chamberi jedna osoba została zabita a 11 rannych, z czego 3 kobiety ciężko. Tramwaj jadący na ulicy de Alcalá został ugodzony szrapnelem, kilka osób zostało zabitych a kilkanaście ciężko rannych.

Samolot Mermoza na licytacji

Paryż, 30. 5. (PAT). Znany konstruktor samolotów inż. Couzinet nabył na licytacji stary żelazny samolot za sumę 12.000 franków samolot Mermoza „Arc en ciel“ („Tęcza“), na którym zaginiony przed kilku miesiącami bohater francuskiego lotnictwa dokonał pierwszych 8 przelotów między Europą a Ameryką Południową. W razie gdyby Couzinet nie stanął był do licytacji, samolot ten, wykonany zresztą w jego warsztacie, zostałby prawdopodobnie sprzedany za kilka tysięcy fr. właścicielowi wędrownych jarmarków, który chciał go nabyć, aby obwozić potem samolot po Francji i pokazywać go publiczności. „Paris Soir“, donosząc o tej licytacji, domaga się, aby ten pamiątkowy samolot zakupiło państwo i umieściło w muzeum lotniczym.

Fanatycy wrzucili chorego do ognia

Moskwa, 30. 5. (PAT). Z Kujbyszewa donoszą: Fanatycy we wsi tatarskiej Szeldais wrzucili na stos chorego Julguszawa, którego uznano za wielkiego grzesznika. Julguszaw, zdaniem fanatyków, mógł odkupić swe winy, jeżeli kajać się będzie publicznie. Ponieważ chory nie chciał się kajać, związano go i wrzucono do ognia. Ogień strawił mu obie nogi. Winnych aresztowano i stawiono przed sąd.

Wygrała studentów szkoły Wawelberga

Donosiliśmy, że studenci Szkoły Wawelberga w Warszawie podjęli głodówkę celem zaprotestowania przeciwko degradacji uczelni ze szkoły wyższej do szkoły średniej. W piątek głodówkę zakończono wskutek osobistej interwencji premiera Sławoj-Składkowskiego. P. premier przyjął w piątek na audyencji dyrektora szkoły inż. Zakrzewskiego i 4 delegatów młodzieży w obecności ministra WR i OP. W czasie audyencji premier przyrzekł uwzględnić postulaty młodzieży i zapewnił, że rząd przeprowadzi reorganizację szkoły Wawelberga w ten sposób, iż przyjmowani będą do niej absolwenci liceów matematyczno-przyrodniczych a kurs nauk trwać będzie w niej trzy lata. Ponadto delegacja studentów otrzymała zapewnienie, że słuchacze szkoły korzystają będą z praktyk wakacyjnych dla szkół wyższych.

Młodzież przerwała głodówkę i urządziła wspólny obiad, na który zaproszono profesorów szkoły oraz p. premiera. P. premier w odpowiedzi na zaproszenie, nadesłał następującą depezę: „Dziękuję za zaproszenie na obiad. Nie kuszę się o konkurencję z powodu braku treningu. Zaznaczam skromnie, że w Panów wieku za głodówkę uważałem brak 6 szyneli na obiad. Smacznego. Sławoj-Składkowski“. Po obiedzie studenci rozeszli się w spokoju do domów. Normalna praca uczelni rozpoczyna się we wtorek.

Pielgrzymka młodzieży akad. na Jasnej Górze

Częstochowa, 30. 5. (PAT). W uroczystościach związanych z 2-gą ogólnopolską pielgrzymką akademicką, wzięło udział około 6 tys. osób, przybyłych specjalnymi pociągami z Warszawy, Krakowa, Lublina, Poznania i Lwowa. Uroczystości rozpoczęły się o godz. 5 rano odsłonięciem cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. Bardzo uroczystym momentem było procesjonalne przeniesienie ryngrafu akademickiego, ofiarowanego jako votum przez młodzież, podczas zeszłorocznej pielgrzymki z kaplicy Matki Boskiej do kaplicy przed Szczytem. Votum z Cudownego Obrazu zdjął kustosz jasnogórski O. J. Mar-

czewski i wręczył je ks. biskupowi Kubinie, który z kolei doręczył delegacji akademickiej. O godz. 9 rano ks. biskup Szlagowski odprawił nabożeństwo przed Szczytem. Kazanie wygłosił ks. dr Klawek ze Lwowa. Nabożeństwo zostało zakończone chóralnym odśpiewaniem hymnu Bogarodzico i „Boże coś Polskę“. W godzinach popołudniowych młodzież odbyła drogę krzyżową wśród stacji na wałach Jasnogórskich. Na zakończenie uroczystości ks. biskup Kubina odprawił nabożeństwo i wygłosił kazanie. O godz. 6 wiecz. młodzież opuściła Częstochowę, udając się z powrotem do swoich środowisk.

50-lecie urodzin Ojca św. Piusa XI

Dnia 31 maja b. r. Ojciec św. Pius XI obchodzi 80. rocznicę swych urodzin. W dniu tym nastąpi otwarcie Papieskiej Akademii Nauk, która to uroczystość odbędzie się w pałacu Castelgandolfo. Uczonych polskich reprezentować będzie na otwarciu Akademii jej członek prof. dr E. Godlewski.

Ojciec św. Pius XI (Achilles Ratti) urodził się dn. 31 maja 1857 r. w Dessio pod Mediolanem. Studia średnie i seminarium ukończył w Mediolanie następnie przeniósł się do Rzymu, gdzie zdobywał trzy doktoraty: z teo-

logii, prawa i filozofii. Po kilku latach pracy zostaje odwołany do słynnej biblioteki „Ambrosianum“, w której w r. 1907 zostaje prefektem. W r. 1912 Pius X powołuje Go do biblioteki watykańskiej. W okresie wojny światowej Benedykt XV dnia 25 kwietnia 1918 r. mianuje ks. Rattiego wizytatorem apostolskim na Polskę. Dnia 6 czerwca 1919 r. został prekonizowany na arcybiskupa i mianowany nuncjuszem w Polsce. Konsekracji dokonał Ks. Kardynał Kakowski w archikatedrze w Warszawie. W r. 1921 obejmuje stolicę arcybiskupią w Mediolanie i otrzymuje godność kardynała. W r. 1922 zostaje obrany Papieżem.

Szczególnie drogą jest osoba Namiestnika Chrystusowego całemu narodowi polskiemu, z którym związały Go najściślej stanowisko pierwszego Nuncjusza w odrodzonej Polsce oraz przeżycia w okresie zmagania polsko-bolszewickich.

Osiemdziesiąty rok życia Papież Pius XI kończy w pełni swej niezwyklej aktywności. Ostatnie dokumenty świadczą o niezmożonej sile jego ducha. Są to encykliki o bezbożnym hitleryzmie i pogańskim rasizmie, w których z całą powagą Ojca Chrześcijaństwa i głębią świętej nauki Kościoła daje odpowiedź i rzuca zdecydowane i mocne ostrzeżenie przed tymi dwoma napozór sprzecznymi ruchami, które okazują się zgodne w podważaniu podstaw chrześcijańskiej kultury.

Niewątpliwie cały świat cywilizowany, który ma świadomość tego, co zawdzięcza chrześcijaństwu, w zgodnym nastroju uczy Namiestnika Chrystusowego na ziemi, Ojca świętego Piusa XI, łącząc się w życzeniu serdecznym ad multos annos! (KAP).

Rozłam wśród protestantów w Polsce

Warszawa, 30. 5. (Telef.). Ustawa, regulująca stosunki między państwem a wyznaniem ewangelicko-augsburskim napotyka w praktyce na wielkie przeszkody. Naczelna władza „kościół ewangelicko-augsburski“ w Polsce jest superintendent, któremu mimo protestów katolików nadano tytuł „biskupa“. Podlegają mu seniorowie 10 „diecezji“ przy ogólnej ilości wiernych 600.000, w czym jest 350.000 Niemców, 200.000 Polaków i 50.000 zniemczonych Polaków. W Łodzi odbywały się niedawno wybory seniorów. Jak donosi „Głos Ewangelisty“, wybory nie dały rezultatów z powodu terroru opozycji niemieckiej. „Głos Ewangelisty“ opisując przebieg zebrań wyborczych nie szczędzi ostrych słów pod adresem opozycji i pisze, że w jej postępowaniu „trudno było dopatrzeć się bogobojności“.

Rozłamem wśród protestantów zajął się organ Zw. Naucz. Polskiego „Dziennik Po-

ranny“ i podał rozmowę swego współpracownika z superintendentem Burschem, który stwierdził, że Niemcy bojkotują wybory i na jednym z zebrań wołali, że „nie chcą należeć do Warszawy“. Niemcy — mówił p. Bursche — „ultraojajni w stosunku do rządu rosyjskiego... za czasów polskich podnieśli głowę... Obecnie zaś poddali się wpływom hitlerowskim“. Superintendent Bursche zwrócił uwagę na „Volksverband“, który zakłada dużo nowych szkół, ale nie wiadomo skąd czerpie na to pieniądze.

„Dziennik Poranny“ podając rozmowę z superintendentem Burschem nie szczędzi komplementów pod adresem „ks. biskupa Burschego“. Jakże inaczej traktuje to pismo władze Kościoła katolickiego, zamieszczając niemal codziennie napaści na duchowieństwo i instytucje katolickie. Nie należy się temu dziwić. — Taka taktyka należy do programu działalności machowszczyzny w ZNP.

PRĄD

Miesięcznik poświęcony zagadnieniom życia kulturalnego i społecznego. —

Wydawnictwo Zw. Polskiej Inteligencji Katolickiej — Lublin — Uniwersytet.

Prenumerata roczna w kraju wynosi 12 zł., — półroczna 6 zł. dla nauczycieli roczna 8 zł. — dla studentów i kleryków 6 zł. —

Lotem podróżujemy:
najbardziej komfortową,
najszybszą,
tanią,
codziennie!

Kobieta, dom i życie

„Dzień Matki”

W dniu 30 bm. obchodziliśmy w Polsce „Dzień Matki”. Wielu matkom zapewne nie wiadomo skąd się ten zwyczaj u nas wziął. Otóż „Dzień Matki” przywędrował do nas ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Wprowadził u nas zwyczaj uroczystego obchodzenia jednego dnia w roku, poświęconego matce, Polski Czerwony Krzyż, którego staraniem już w roku 1924 zostały pierwszy raz urządzone nieliczne obchody i akademie ku czci matki. Inicjatywa Polskie go Czerwonego Krzyża spotkała się z gorącym uznaniem społeczeństwa i władz szkolnych i dziś nie ma bodaj szkoły, czy świetlicy w Polsce, w której dzieci nie składałyby w tym dniu hojdu swym matkom.

Wiersze i komedijki odegrane podczas uroczystych akademii na cześć matek, laurki wypisywane starannie dziecinny piśmie są nie raz tygodniami przez nie przygotowane pod kierownictwem nauczycieli i wychowawców. W świetlicach i warsztatach szkolnych z zapalem pracują dzieci, by w „Dniu Matki” móc ofiarować swej matce skromne upominki. Wreszcie nadchodzi upragniony dzień, komedijki zostają odegrane, upominki wręczone.

Uroczystość szkolna, akademie i wręczenie drobnych darów nie wypełnia jednak całkowicie programu „Dnia Matki”. Po skończonych akademiach i uroczystych obchodach przenosi się „Dzień Matki” w zacisze domów rodzinnych. Teraz w domu dzieci starają się wyręczać matkę w jej codziennej pracy, uprzyjemnić jej każdą chwilę.

I ta nieoficjalna część „Święta Matki” w połączeniu z dość długo trwającą pracą przygotowawczą ma bodaj największe znaczenie wychowawcze. Przygotowując się do obchodu „Dnia Matki” dzieci myślą o żmudnej pracy matki, o jej ciągłych troskach i kłopotach. Uczą się cenić jej trud, widzieć jej miłość i poświęcenie.

„Dzień Matki” staje się przez to dla nie

jednej rodziny dniem wzajemnego zrozumienia, zblżenia się matki i dziecka, dniem w którym mocno związują się wzajemnie ciowe wiążące rodzinę. Bo nie tylko dla dziecka posiada ten dzień duże znaczenie wychowawcze. Zapracowana i przybita troskami matka, widząc miłość dzieci, które starają się jej w tym dniu sprawić jak najwięcej przyjemności, zaczyna nieraz inaczej niż dotychczas, pobłażliwiej i wyrozumialej patrzeć na drobne uchybienia i dziecinne wybrki swego syna, czy córki, starając się zrozumieć pobudki postępowania swego dziecka.

Gdy maj mija...

Zawsze, jak daleko tylko sięga wiara katolicka zdoła się kwiatami ołtarza Matki Bożej; kwiaty te, to bez, jaśmin, narcyzy, niezabudki, to w ogóle wszystko to, co stanowi całe bogactwo, przepych i krasę kwiecista, które maj rozsiewa tak hojnie w ogrodach, lasach i łąkach.

Między barwnymi bukietami i girlandami chyli się oblicze Marii, raz posiada ono wyraz dziewiczy młodej matki, uśmiechającej się ze szczęścia do swego małego syna, którego trzyma w ramionach, innym znów razem, Matki Bolejącej pochylonej nad zwłokami tegoż syna, lub też młodzianki dziewczyny, czekającej z łękiem na chwilę zwiastowania, i wreszcie ukoronowanej gwiazdami królowej, którą aniołowie niosą z triumfem do nieba. Lecz zawsze jest to oblicze kobiece pełne słodyczy i dobroci, które stanowi ostatnią ucieczkę i pociechę w życiu i w śmierci milionów ludzi do których należą i ci, którzy mniemają, że z wiarą

zerwali już od dawna.

W piękne majowe wieczory, dziesiątki ludzi śpieszy z bliska i z daleka na nabożeństwo na Jasną Górę. Mała kapliczka — zdaje się pękać od natłoku. Zmrok rozjaśnia migotliwe światło białych, jak lilie świec. Odurzająca woń kwiatów łączy się z wonią kadzidła. U stóp ołtarza rozpostarli ludzie swe cierpienia...

Z setek tysięcy piersi płyną pieśni, śpiewane przed ukwieconymi ołtarzami na Jej cześć. Wyrażają one uwielbienie jakim naród Polski darzy od wieków Przczystą Pannę.

Czasy obecne, to czasy zamętu i biedy, lecz zamęt i bieda maleją, gdy się je przedłoży przed oczy Matki Bożej, która w ramionach swych dźwiga Zbawiciela świata. A Bóg też w swojej dobroci, nie gniewa się o to, że wielu ludzi winy swe i cierpienia powierza chętniej Najświętszej Paniency niż surowemu Sędziemu świata... (mf).

Moda, moda, moda...

Moda na upalne dni

Trzeba mieć specjalny dar, ażeby w upalne dni letnie wyglądać zawsze przyzwoicie i elegancko na ulicy. Darem tym obdarzona jest w całej pełni paryżanka. Nigdy nie nosi ona przewieszzonego przez ramię żakietu od kostiumu, który stanowi ze spódniczka nie rozdzielną całość. Ale żakiet uszyty też jest w taki sposób, że noszenie go nie jest uciążliwe nawet w czasie dni gorętszych. Widuje się żakiety z surowego jedwabiu, które noszone są do brązowych, lub granatowych spódniczek.

Kto daje sobie dzisiaj nowy płaszcz do życia, powinien pozostać wierny klasycznej linii: silnie wpadający w tali, zapięty na jeden guzik płaszcz rozchodzi się znacznie dołem przy chodzeniu. Fason takiego płaszcza odpowiedni jest dla każdej tkaniny, począwszy od wełny i płótna aż do materiałów imprimé i koronek.

Śliczne są nowe suknie imprimé uzupełnione krótkimi luźnymi żakietkami, które często pozbawione rękawów i swobodnie powiewające na plecach, nie stanowiąc do datkowego obciążenia, nadają sukni wygląd bardziej kompletny i elegancki.

Jak się ubierają Amerykanki

Pierwszą cechą, która przybysza z Europy uderza w stroju Amerykanki, jest nonszalancja. z jaką kobieta nowego kontynentu potrafi nosić najwytworniejsze stroje. Na ulicach Nowego Jorku można w porze zimowej spotkać kobiety w najkosztowniejszych futrach niedbale rzucone linią opływających smukle kształty Amerykanki, niechętnie poddającej się regułom ustalonym przez tak zwany „dobry smak” europejski. Stąd też wypływają te częste w modzie amerykańskiej ekstrawagancje, które w Europie przedwojennej wywoływały uczucie niesmaku, razity — w powojennej zaś traktowane są z pobłażaniem, a niekiedy nawet spotykają się z naśladownictwem. Na ogół jednak cechuje Amerykankę wysokie poczucie smaku, które wysoki nonszalancji w ogólnej linii stroju zastępuje doborem starannym szczegółów uzupełniających.

Czy to chodzić będzie o szalik, rekawiczki czy torebkę, wszystko musi być wytworne, dostosowane w tonie do sukni czy kostiumu. Trzeba przyznać, że masowa konfekcja dostarcza kobietom amerykańskiej wszystkiego, od najwyszukaniejszego mędele sukni do najzgrabniejszej torebki damskiej, po cenach mieszczących się w budżecie każdej przeciętnej Amerykanki. Rozwój prze-

mysłu amerykańskiego okazał się najlepszym niwelatorem różnic społecznych. Każdy robotnik amerykański może mieć swego Forda, każda kobieta, czy to będzie urzędniczka, czy pomocnica domowa, alias służąca, według najnowszych wzorów uszyta swą suknię wieczorową.

Nonszalancja, wyrażająca się w sposobie noszenia stroju, wypływa z charakterystycznego dla Amerykanów w ogóle, wstępu do ujmowania życia w ciasne kauny przepisu. Twórcy mody amerykańskiej w tym podkreśleniu swej niezależności usiłują w ostatnim czasie odseparować się od wpływów mody paryskiej, stworzyć swój własny sztan dartowy styl, wolny od wszelkich wpływów zagranicznych. Mimo to, a może dlatego właśnie, wytworne panie amerykańskie, należące do świata tych „wyższych dziesięciu tysięcy”, ubierają się najchętniej w Paryżu, który był i pozostanie już zapewne na zawsze centrum mody kobiecej, tak, jak Londyn jest centrum mody męskiej.

Mówiąc o ogólnym wyglądzie kobiety amerykańskiej, trudno nie podkreślić jej nadzwyczajnego zamiłowania do czystości. Kobieta amerykańska potrafi, jak żadna inna, nosić się starannie, mimo pewnej nonszalancji i nadzwyczaj czysto. Czystość jest tam podstawowym kanonem życia. Pod tym względem nie ma reguły, która by nie była przestrzegana. Amerykanka przynajmniej raz na miesiąc odświeża swe suknie. Z przemysłów, że tak powiem domowych, najlepiej prosperują w Ameryce pralnie. Już to samo mówi o skali zamiłowania do czystości. Kobieta amerykańska nie nosi prawie nigdy bielizny ani pończoch dłużej, niż jeden dzień. Nigdzie też nie używają tyle kosmetyków, przeróżnych preparatów do usuwania niemiłych zapachów, jak w Ameryce.

Kobieta amerykańska ubiera się lepiej od kobiety na kontynencie europejskim, choć nie zawsze dorównuje jej w gustach i upodobaniach.

Z działalności Katolickiego Związku Kobiet

Zjazd Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet w Lublinie

Dnia 28 bm. obradował tu VI zjazd delegowanych Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet diecezji lubelskiej. Przybyło 120 delegatek z 56 oddziałów (na ogólną liczbę 103 oddziałów).

Zjazd wysłuchał sprawozdania z rocznej działalności oraz omówił program pracy na rok następny. Sprawozdanie wykazało duży postęp organizacyjny. Liczba oddziałów wzrosła o 12. Członkini jest obecnie 5.588 (przybyło 1.201). We wszystkich oddziałach wzrosła znacznie liczba zebrań plenarnych i kierownictwa, liczba wykładów i referatów własnych oraz prenumerata pism, zwłaszcza organizacyjnych.

Program na rok następny obejmuje dal-

sze pogłębienie wyrobienia organizacyjnego przez kursy, wizytacje itp., walkę z herezjami i sektami, szerzenie znajomości katolickiej nauki społecznej, opiekę nad dzieckiem i macierzyństwem oraz działalność charytatywną.

Wydawnictwa Katolickiego Związku Kobiet

Akcja wydawnicza stanowi już dziś nieodłączną część działalności każdej poważniejszej organizacji, a to ze względu na doniosłą rolę jaką w życiu organizacyjnym wydawnictwa spełniają. Taką akcją prowadzi również Katolicki Związek Kobiet, będący jednym z członów Akcji Katolickiej.

Ostatnio ukazały się trzy cenne broszurki. Pierwszą z nich związana jest ściśle z pracą organizacyjną. Jest nią „Poradnik prawny dla Katolickich Stowarzyszeń Kobiet i ich oddziałów”, opracowany przez mgr. Janinę Sobkowiakównę (Poznań 1937, str. 38). Na broszurę tę składa się szereg praktycznych wskazówek dotyczących m. in. zakładania stowarzyszeń i oddziałów K. S. K. oraz prowadzenia prac organizacyjnych. Słowem jest to podręcznik organizacyjny, niezbędny dla każdego oddziału K. S. K.

Również cele praktyczne mają pozostałe dwie broszurki. Jedną z nich pt. „Chrystus i dzieci nasze” (Poznań 1937, str. 27), omawia w trzech artykułach znaczenie Sakramentów św. Eucharystii i Bierzmowania, znaczenie wczesnej Komunii św. i wychowanie dziecka po pierwszej Komunii św. Zawiera ona szereg cennych uwag dla rodziców obowiązanych do współdziałania z duchowieństwem w przygotowaniu dzieci do Sakramentów św.

Na broszurę pt. „Zdrowa matka i zdrowe dziecko” (Poznań 1937, str. 34) składają się dwa artykuły. W pierwszym dr Z. Wojciechowska omawia higienę kobiety-matki. Chodzi tu szczególnie o higienę w okresie ciąży, który wymaga specjalnej uwagi ze strony kobiety i specjalnego zachowania się. Tym czasem, jak stwierdza we wstępie autorka, kobiety popełniają błędy, które poważnie zagrażać mogą ich zdrowiu jak i zdrowiu dziecka, przy czym popełniają je nie tyle może z niedbalstwa, ile raczej z nieznajomości zasad higieny tj. niewiedzy, że go ciało kobiety w tym okresie potrzebuje, a co mu szkodzi. Dr Wojciechowska przedstawi krótko, jak kobieta matka dbać powinna o siebie, aby i własne zdrowie zachować i urodzić dziecko zdrowe.

Drugi artykuł, A. Zakrzewskiej, mówi o higienie dziecka. Autorka w krótkim zarysie podaje wiadomości, jakie młoda matka, czy też osoba pielęgnująca niemowlę winna posiadać.

Japonia jest rajem dla dzieci

Najradośniejszym dniem obchodzonym uroczystość nie tylko w Tokio, ale w całej Japonii, jest święto dziecka. Co roku odbywa się w Tokio pokaz rocznych maleństw, chłopców oczywiście, z których komisja złożona z najlepszych lekarzy wybiera „króla jednoroczniaków” — dziecko najlepiej rozwinięte. Zwycięzca tego oryginalnego konkursu otrzymuje kwiat chryzantemy oraz paczkę najdelikatniejszych biszkoptów. Zadanie komisji, która z 5.000 jednoroczniaków wybrać musi najlepiej rozwiniętego kawalera chryzantemy, jest nielatte. Na cele komisji stoi minister wychowania i oświaty. Każdy chłopiec poddany jest ścisłym badaniom. Po zdjęciu wymiarów obwodu piersi, odważeniu chłopaka, stwierdzeniu jego wzrostu, komisja bada każdą matkę, w jaki sposób odżywia swego malca. Matka zwycięzcy konkursu otrzymuje od wszystkich uczestniczek życzenia. Poza tym udziałem jej są liczne premie, przewidziane przez rząd. Rząd przyznaje matkom znajdującym się w trudnych warunkach materialnych specjalne dotacje, pozwalające jej wychować dziecko, zgodnie z założeniami higieny dziecięcej, stojącej w Japonii na wyższym poziomie niż w Europie.

—000—

OSTATNIE NOWOŚCI!

Adams H., Usta Moiry — Powieść	zł. 3.—
Kosela R., Sandomierka — Legendy z ziemi sandomierskiej	3.50
Machay F. X., Pasterz diecezji krakowskiej	—50
Marticz J., Dzieci ludzkie — Nowele afrykańskie	3.50
Teodorowicz J. X., Arcyb., Herold Chrystusa na tle epoki	6.—

do nabytca

w Księgarni Krakowskiej Kraków, św. Krzyża 13.